

Zeer beknopte feitelijke geschiedenis/achtergrond van Stichting Op Herme en

Stichting Heykeshoeve, om enig inzicht in de achtergrond te krijgen (zo chronologisch mogelijk) .

Stichting Op Herme en Stichting Heykeshoeve functioneren als communicerende vaten in nauw verband.

Tevens inhoudelijke jaarverantwoording over 2022/23 t/m mei 2023. Ik zal kort zijn over het inhoudelijke jaarverslag.

Veel kunt U al lezen in het inhoudelijk jaarverslag van 2021. Zie www.stichtingopherme.nl

Te beginnen met het verblijdende nieuws dat onze vele zwaluwen op 29 april 2022 weer thuis zijn gekomen vanuit Zuid-Afrika en dezelfde dag 'n ooievaar neerstreek op een van onze lichtmasten. Wij voelden dit als 'n hoopvol teken. Ook de wielewaal liet zich diezelfde dag weer horen. Dit jaar waren de zwaluwen alweer op 14 april teruggekomen en het is 'n leven van jewelste in de stallen.

Geen enkel dier is in 2022 of t/m 28 mei 2023 overleden en ze verkeren allen in goede gezondheid.

We zijn 'n hechte gemeenschap samen met de dieren.

Ook in 2022 zijn we verder gegaan met geweldige concerten, die druk werden bezocht.

Dit jaar staat er op 3 september 'n concert gepland, mogelijk komen er nog meer en zijn er activiteiten met het Limburg festival deze zomer.

In juli komen 50 kinderen van Jong Nederland, met 20 leiders op ons terrein kamperen.

Dankzij de extra lening kregen wij de kans om tijd te winnen alles in het werk te stellen door te starten met ons gezinshuis, want van de inspectie Jeugdzorg mogen wij verder.

Hiertoe heeft onze vrz. van de Raad van Toezicht veel werk verzet en alle mogelijke instanties die kinderen kunnen plaatsen benaderd, zoals bv. de Combinatie Jeugdzorg, Entrea Lindenhout en de NIDOS.

Al leek het aanvankelijk veel belovend en hadden we goede hoop, maar op het laatste nippertje bleek het na contact van deze instanties met Bureau Jeugdzorg Roermond ijdele hoop.

De GI's JBB, WSG en JBZ namen meestal niet eens de moeite om te antwoorden op verzoeken van ons, de vrz. Raad van Toezicht,, dr. Wienke, gedragswetenschapper drs. Grooten e.a. tot 'n gesprek.

Ondanks het feit, dat we verder mogen gaan van de inspectie Jeugdzorg en de Tuchtrector SKJ ons heeft vrijgepleit en er vele, vele hartverwarmende verklaringen liggen van scholen, andere instanties, ouders en volwassen ex pleegkinderen mocht dat niet baten.

Dit betekent, zoals het er nu voorstaat, dat er geen kans is om ons huidige gezinshuis Stichting Heykeshoeve voort te zetten, door de totale boycot van BJZ.

We zijn als gezinshuis Heykeshoeve nog geen twee en 'n half jaar 'in bedrijf' geweest en hebben niet eens de kans gehad om onze interventies uit te bouwen en te professionaliseren.

De inkomsten uit het gezinshuis waren toereikend om ook onze dieren in leven te houden. Zij zijn onmisbaar als natuurlijke therapeuten voor 'onze' kinderen.

De 'verpleeggelden' waren niet voldoende om al onze interventies tot hun recht te laten komen en moesten we veel 'bij bedelen', al lukte dat wonder boven wonder steeds weer.

Wij gaan door met waar ons hart ligt, de kinderen en de dieren 'n fijne, veilige plek geven wat we al decennia doen.(2)

Nu we als gezinshuis kennelijk moeten eindigen, omdat we landelijk geboycot worden vanwege de wraak van Bureau Jeugdzorg Roermond, zal Stichting Op Herme als vanouds met onze twee onlosmakelijke doelstellingen, kinderen en dieren, verder gaan en fondsen werven en gaan we op zoek naar 'n andere locatie.

Stichting Op Herme, opgericht in 1989 in Hunsel en Stichting Heykeshoeve in 2016 in Ell

In juni 1979 huurde Veronika Jong (gescheiden in 1976) met haar 4 jonge dochters de helft van 'n onbewoonbare lang gevel boerderij "Op Herme" genaamd, met 'n halve ha. grond in Hunsel,

De gemeente Hunsel (later Leudal) was niet blij met 'n bijstandsmoeder.

Door de basisschool en muziekschool, de Kerk en clubs werden we enthousiast ontvangen.

De andere helft werd gekocht door psycholoog/directeur van 'de Widdonck', waar 'n zeer goede buurrelatie mee was.

Wij werden direct al door 'n groep opgeschoten jongens uitgejouwd met:" Hoeren, hoeren" en met stenen bekogeld vanuit het maisveld.

Ook 'n jagersgroep en 'n paar 'prominente' mannen vielen mij lange tijd lastig.

Al bijna direct na onze aankomst werd 'n zwaar verwaarloosde pony bij ons op het terrein gezet.

Vanaf 1973 ,ook tijdens mijn huwelijk, waren we al erkend pleeggezin en hadden wij paarden.

In 1980 werd 'n meisje van 5 jaar met 'n taxi in Hunsel bij onze boerderij afgezet en was de moeder maanden spoorloos. Dit meisje kon alleen maar paard zeggen, leek zwakbegaafd en was in therapie op de Widdonck en kwam af en toe als uitje naar onze pony met de therapeut. Moeder liet merken dat ze graag wilde dat haar dochtertje bij ons zou blijven.

Jeugdzorg Roermond wilde dit kind niet officieel bij 'n gescheiden vrouw plaatsen en met heel veel moeite is dit uiteindelijk gebeurd. (3)

'n 17 jarige vriendin van mijn oudste dochter namen we in 1981 na haar noodkreten op en jeugdzorg plaatste haar vervolgens in 'n inrichting en met toestemming van de directrice kwam ze weer terug, zij het illegaal.

Jeugdzorg Roermond wilde ook haar niet officieel bij 'n gescheiden vrouw plaatsen.

In die tijd mochten er nog kinderen uit het hele land in Limburg geplaatst worden en dat gebeurde o.a. via de Widdonck of andere instellingen regelmatig, ook zonder de pleegvergoeding.

De gemeente Hunsel controleerde nauwlettend mijn inkomsten en uitgaven en ook met meer dan 8 kinderen in huis moest ik maandelijks solliciteren.

Er werden in deze tijd verschillende pony's en andere dieren bij ons achtergelaten en omdat ik al veel eerder had ervaren dat de aanwezigheid van deze dieren op zowel mijn biologische kinderen als niet biologische veel positieve wisselwerking heeft, besloot ik in 1989 de Stichting Op Herme op te richten voor de continuïteit en om te kunnen 'bedelen' bij fondsen.

Dieren voor kinderen en kinderen voor dieren , nu 'n algemeen erkend goed.

Van de directeur Jeugdzorg Roermond J.V. moest ik 'n stuk schrijven: "Waarom de plaatsing van meer kinderen bij ons i.v.m. de aanwezigheid van vele dieren, met name paarden en pony's, verantwoord zou zijn".

Mijn reactie hierop van 6 pagina's heb ik opgestuurd en er kwam nooit 'n reactie.

'n Nieuwe gezinsvoogd uit Roermond vroeg ik ernaar en hij vertelde me dat ik er om werd uitgelachen. Hij was ook lid van de interne klachtencommissie Roermond, toen ik 'n klacht indiende omdat deze directie de Pleegouderraad en dus ook mijn lidmaatschap hiervan wilde opheffen. De provinciale klachten commissie stak hier in hoger beroep 'n stokje voor.

Prof.dr.Enders van de Universiteit Utrecht wilde haar doctoraal studenten 'n onderzoek laten doen in 2000 naar de interactie van dieren/uit huis geplaatste kinderen.

Zij vroeg de medewerking van Bureau Jeugdzorg Roermond en dit werd geweigerd. (4)

Desondanks heeft dit intensieve onderzoek succesvol wetenschappelijk hard gemaakt dat de dieren voor 'onze' kinderen 'n zeer belangrijke factor vormen voor hun welzijn en ontwikkeling.

Na contact met de Paardenkamp in Soest heb ik toen het eerste rusthuis voor 'oude' Pony's in Zuid Nederland opgericht op 10 januari 1989.

De Paardenkamp heeft ons geholpen door het geven van 'n hypotheek om het pand in Hunsel aan te kopen.

Na 'n bericht in de media in 1989 over de start van het eerste 'Rusthuis Zuid Nederland', liep het direct storm met aanmeldingen/plaatsingen.

In 'bio industrieland' werd met gemengde gevoelens gereageerd op dit initiatief.

Burgemeester Houben heeft samen met de beroemde violist Theo Olof het rusthuis in juni 1989 feestelijk geopend.

Uiteraard was geld 'n probleem en via donateurs, acties, sponsors en vooral fondswerving konden we verder bouwen aan ons rusthuis/pleeggezin en goed voor onze kudde zorgen.

Publiciteit was cruciaal voor onze fondswerving.

We kregen veel hulp van de regionale en landelijke dierenbescherming, ook financieel.

Helaas stopte deze steun na de decentralisatie van de landelijke D.B. en vooral door de kostbare professionalisering.

Vergunningen leken geen probleem en in 1993 liep Burgemeester Houben samen met mij – voor sponsoring- de halve marathon van Sittard naar Maaseik.

Tijdens een van de trainingen was de Burgemeester onbedoeld getuige van een van de vele intimidatiepogingen van het groepje jagers sinds onze komst in Hunsel. Ook 'n klacht naar de jagersvereniging leverde niets op.

Na het 'incident' in het bijzijn van de burgemeester was er rust. (5)

Ook de opvolger van burgemeester Mr. Houben heeft ons gesteund om het Rusthuis aan de benodigde vergunningen te helpen.

Onze geliefde, hulpvaardige buurman overleed veel te vroeg en zijn vriend erfde de andere helft van de langgevel boerderij.

Met volle maan was het er voortaan druk en klonk er ijzingwekkende muziek.

Deze nieuwe buurman stelde werkelijk alles in het werk om ons het leven onmogelijk te maken.

Bijna aanrijdingen, ook tijdens buitenritten, verstoren van de paardrijlessen, vergiftiging van onze poezen, loslaten van de paarden 's nachts, ontvoering en mishandeling van Teuntje, ons varken, met losgeld...

In Maart 1996 brandde ons huis bijna volledig af onder verdachte omstandigheden en schakelde deze buurman weer de Raad v.d. Kinderbescherming en Jeugdzorg in met vermeende klachten.

“Hij hoorde 's nachts de kinderen huilen”....

De regels in de pleegzorg werden veranderd. Er mocht voortaan alleen nog regionaal worden geplaatst.

Ook had de directie Roermond, prominent landelijk vertegenwoordigd, zelf 'n nieuwe richtlijn opgesteld: “Er mochten niet meer dan 3 kinderen in 'n pleeggezin, tenzij”. Deze richtlijn werd als wet door deze directie naar buiten gebracht.

Bij ons verbleven meestal meer dan drie kinderen en de gezinsvoogden vonden het goed gaan, juist vanwege meer dan 3 kinderen en de aanwezigheid van de dieren.

Omdat Bureau Jeugdzorg Roermond de kinderen uit andere provincies weigerde over te nemen voor begeleiding en betaling moesten de 'overtallige' kinderen weer terug naar de internaten, waar ze notabene uit gezet waren.

Gesprekken werden geweigerd en mijn smeekbedes waren zinloos. (6)

Na tussenkomst van minister Zorgdrager door vragen in de 2^e Kamer mochten deze kinderen blijven.

Maar wel pas na media aandacht vanwege 'n demonstratie door mij op 1dec. 1996, voor het hoofdkantoor van BJZ in Roermond.

We richtten samen met andere grote pleeggezinnen Stichting groot pleeggezin op en na 'n wetenschappelijk onderzoek kwam er 'n verantwoorde Indicatie stelling Groot Pleeggezin uit voort.

Ook dankzij gesprekken met Kamerleden werd na enige jaren de richtlijn "3 tenzij", uit de jeugdwet gehaald.

De nieuwe buurman had al in begin jaren 90 intensief contact met de directie van Bureau Jeugdzorg Roermond en ook met de huidige opvolgster van de gebiedsmanager Jeugdzorg Roermond (J.le S.) en de gemeente Leudal.

Hij spande rechtszaken tegen ons aan wegens overlast o.a. en tijdens 'n descente werd hij in het ongelijk gesteld.

Vergeefs probeerde hij met advocaten bij de Raad van State om de toegezegde vergunningen voor het rusthuis ongedaan te maken.

Door deze acties van de nieuwe buurman dreigde het rusthuis te worden gesloten en toen heeft de dierenbescherming (Betsy Muler-Kouters), 'n petitie met 5000 handtekeningen aangeboden om dit te voorkomen.

Verschillende keren hebben wij vergeefs aangiften gedaan van bedreiging door de buurman.

We verbleven na de brand in 1996 in 'n houten noodwoninkje en caravans, totdat we anderhalf jaar later terug konden naar onze prachtig herbouwde woning, met behulp van fondsen.

Zo konden we voor onze dieren blijven zorgen. (7)

De situatie bleef door de niet aflatende bedreigingen onveilig voor onze kinderen en dieren en het leek onmogelijk om 'n geschikte locatie te vinden voor ons allemaal.

Als 'n wonder stuitte we toen op onze huidige locatie en fondsen wilden ons helpen om deze duurdere locatie aan te kopen.

Door 'n conflict in 1998, met Jeugdzorg Gelderland, vanwege onze weigering om 'n meisje van 6 jaar, dat al 21 keer was verplaatst en waar het goed mee ging, over te dragen naar 'n kinder -psychiatrische kliniek, werd deze steun weer ingetrokken.

Deze situatie had veel media aandacht tot gevolg.

De directie Jeugdzorg in Roermond reageerde onmiddellijk naar ons toe met 'n plaatsingsverbod in ons gezin.

Ook de fondsen trokken zich opeens terug om de nieuwe locatie aan te kopen, terwijl het huis al was verkocht,- vanwege de slechte reputatie van deze buur, -onder de prijs-.

Dankzij 'n betrokken tussenpersoon werd 'n overbrugging geregeld om toch te kunnen verhuizen 'naar de hemel' en zijn er nooit meer burenp Problemen geweest.

Er moest in onze rijks monumentale Hoeve nog heel veel gebeuren voor mens en dier.

Zelfs het leger heeft nog 2 x meegeholpen.

Door interventie van de toenmalige voorzitter en secretaris van Stichting Op Herme Mr. Meindert Wijnholt en drs. Rudolf Patijn, is dit plaatsingsverbod door Jeugdzorg Roermond opgelost in 'n convenant tot plaatsing. Maar bepaald niet van harte.

Jeugdzorg verstaat onder 'samenwerking', het klakkeloos accepteren van onacceptabel beleid, zonder enige inspraak of overleg.

Onze de huidige situatie het gevolg is van totaal gebrek aan overleg, onderzoek/hoor/wederhoor/ waarheidsvinding door Jeugdzorg èn het

schadefonds_en hun discretionaire bevoegdheid. 'n Second opinion ontbreekt totaal. (8)

Rubicon heeft ons altijd gestimuleerd om zelfstandig te worden, omdat we volgens hen alles zelf al deden. In gesprekken met de gemeenteambtenaar G. P. vertelde zij ons al in 2013, dat plaatsing door Jeugdzorg Roermond ondenkbaar was, ook als we gecertificeerd zouden worden, gezien haar contact met de gebiedsmanager Jeugdzorg Roermond drs. J. le S.

Rubicon plaatste met succes verschillende kinderen daarna.

We kregen 'n overeenkomst voor de plaatsing van 10 kinderen. Pleegzorg viel inmiddels al, na de ontvlechting van Jeugdzorg en pleegzorg, onder de grote zorgaanbieders Rubicon in Noord en Midden Limburg en Xonar in Zuid Limburg.

Jeugdzorg heeft de discretionaire juridische eindverantwoordelijkheid en monopolie tot plaatsing. Rubicon heeft weliswaar tot zekere hoogte plaatsingsbevoegdheid maar heeft toestemming nodig van Jeugdzorg. Zorgaanbieder Rubicon heeft geen rechtsingang, net als gezinshuizen.

Pleegouderraden (POR) zijn nu verplicht, maar zijn machteloos en er is geen echte inspraak of relevante medezeggenschap. Daar wilden wij als POR verandering in aanbrengen. Vanaf dag een was ik POR lid, later ook Rosa-linde.

De directeuren van Jeugdzorg Roermond hebben destijds al geprobeerd mijn lidmaatschap te blokkeren en de POR op te heffen toen het nog niet verplicht was, maar dat is niet gelukt.

Met quasi inspraak werden de pleegouders met de 'nieuwe' visie (Prima Pleegzorg) voor het blok gezet.

Geconfronteerd met de schadelijke gevolgen o.i. van dit nieuwe systeem, en de rug tegen de muur, heb ik onze visie, namens de POR naar buiten gebracht.

Met als gevolg weer 'n plaatsingsboycot bij ons (2014) en bij 'n ander POR lid het weghalen van de kinderen en de waarschuwing aan de andere POR leden dat hetzelfde bij hen zou kunnen gebeuren als zij hun mond open zouden doen.

In 2015 kwam de transitie van Jeugdzorg naar de gemeenten met de intentie van kleinschaligheid en pluriformiteit. 'n Kans voor ons eindelijk, dachten we. Maar we beseften nog niet dat we in feite afhankelijk waren van o.a. 2 ambtenaren van Leudal (Chl T. en G P.) en goedkeuring van BJZ voor de

contracten. Zij hadden al jaren nauw contact met de gebiedsmanager van Jeugdzorg Roermond. (9) Uiteindelijk beslist Jeugdzorg Roermond bij ons over plaatsingen, want uiteraard conformeren de andere plaatsers uit andere regio's zich aan BJZ, zeker na de negatieve brief over Heykeshoeve de J. le S. op 19 maart 2020 naar alle instanties stuurde.

De 2 ambtenaren van de gemeente Leudal, hadden al aangegeven dat plaatsing- contract- door BJZ, als wij zouden worden gecertificeerd, niet zouden gebeuren, gezien hun gesprekken met Jeugdzorg Roermond.

Contracten met gemeenten hadden wij uitbesteed aan Vos advies. Ook met Midden Limburg Oost en West was door Vos advies p.o. 'n contract afgesloten, ook al werd er door "Limburg" niet geplaatst.

Aanvankelijk konden andere Jeugdzorginstellingen wèl plaatsen.

Wij behaalden de HKZ certificering kleine zorgaanbieder in gezinsverband voor de nieuwe Stichting Heykeshoeve, om de gelden zuiver te houden, in 2016 en werden operationeel eind december 2017 en goedgekeurd door de Inspectie Jeugdzorg na intensief onderzoek.

Ondertussen woonden we vanaf 1998 in deze rijks monumentale Heykeshoeve die dringend aan restauratie toe was.

Via allerlei regelingen kwam er 'n subsidie hiervoor vrij van € 150.000. van de provincie, door de gemeente uit te voeren.

Vanwege vele wisselingen van wethouders o.a. , die toezeggingen deden is dit misgelopen.

Onze toenmalige voorzitter, die als em. President van de rechtbanken Maastricht, Roermond en Den Bosch en in bestuursrecht gespecialiseerd was, Mr. W. S. vond de hele gang van zaken onbegrijpelijk. Hij wilde deze kwestie aan de rechter voorleggen. De dagvaarding was al klaar toen we besloten i.v.m. met de vele vergunningen die nodig waren voor de restauratie èn de nieuwe subsidieaanvraag bij de Provincie , de gang naar de rechter uit stellen.

Tot onze verrassing kregen we tóch nog 'n restauratie subsidie van de Provincie- uit 'n ander potje-, en besloten we de dagvaarding te stoppen.

De gemeente heeft ons dit niet in dank afgenomen.

Samen met het bedrijfsplan van Stichting Heykeshoeve en de subsidie van de provincie kwamen we in aanmerking voor de hypotheek van het Restauratiefonds en kon de restauratie starten. (10)

Er werden direct weer kinderen geplaatst door andere G.I.'s en het ging heel goed met ze.

September 2019 werd er via allerlei kanalen bekend gemaakt door het schadefonds van het Ministerie van VWS, dat kinderen die vanaf 1945 tot heden bv. in 'n internaat of pleeggezin verbleven via 'n O.T.S., 'n schadevergoeding konden ontvangen van € 5000.00. p.p.

Deze regeling door commissie de Winter ging in van 1-01-2020/31-12-2022.

Buitensporig geweld en dwangarbeid moest aan de orde zijn.

Bewijs hoefde niet geleverd te worden, maar als er meerdere kinderen uit èèn instelling/pleeggezin, overeenkomende zaken vertelden, was het aannemelijk en werd het toegewezen.

Op social media spanden direct verschillende mensen samen om in aanmerking te komen voor dit geld en om hun ongenoegen te ventileren. Wij kennen hun achtergronden en hebben zelf geen social media. Bovendien is zinnig verweer onmogelijk.

BJZ/Veilig thuis Roermond vroeg 'n ouder van bij ons verblijvende kinderen op om klachten over ons in te dienen en verwezen naar het schadefonds VWS.

Het schadefonds erkent in 'n uitgebreide mailwisseling de fraudegevoeligheid van deze regeling en de schade, zowel emotioneel als financieel voor ons. Openbaar wordt nl. de erkenning door het schadefonds gepubliceerd door de mensen van op social media..

Jeugdzorg Roermond (woordvoerder G.v.d.Straten), verwijst vervolgens openbaar op 1 december 2020 op L1 naar deze social media als ouders die 'n kind bij ons willen plaatsen, inlichtingen vragen over de Heykeshoeve. Ook naar onderzoeksjournalist M.v. d. Sterren verwees deze woordvoerder naar de social media, inclusief de openbaar gepubliceerde erkenning van het schadefonds van buitensporig geweld en dwangarbeid in ons gezinshuis.

In het Kamerdebat jeugdzorg 20 april 2023 werd deze kwestie op de agenda gezet, maar is niet behandeld.

Wij hebben hierover met Rens Ramaekers in de tweede Kamer 'n gesprek
aangevraagd. (11)

19 december 2019 was er 'n gesprek op het gemeentehuis Weert met de belangrijkste ambtenaren sociaal domein w.o. G. P. , samen met onze penningmeester.

Wij kregen opeens de verplichting om uiterlijk 6 april 12 uur, aangesloten te zijn bij gezinshuis.com. Zo niet, vertelde G.P. kon zij alle kinderen laten ophalen, behalve èèn meisje, dat nog onder pleegzorg viel.

Ondanks onze zware HKZ certificering mag de gemeente deze extra voorwaarde eisen.

Tijd technisch was dit voor ons onmogelijk, al gingen wij direct aan de slag en dankzij Corona kregen we enig respijt. We hebben voldaan aan alle -kostbare-voorwaarden.

.Op 19 maart 2020 liet de gebiedsmanager J. le S. van Roermond 'n brief rond gaan, ook naar de gemeente Leudal en anderen, dat de Heykeshoeve geen goede plek is.

Er was nl. 'n meisje geplaatst dat onder de verantwoordelijkheid van Bureau Jeugdzorg Roermond zou vallen en BJZ weigerde dit op grond van deze niet nader onderbouwde brief.

Deze keer overrulde de Rechter deze jeugdzorg en werd het meisje officieel tegen de wil van Jeugdzorg Roermond bij ons geplaatst, op dringend verzoek van haar ouders en behandelend kinderpsychiater van Met GGZ.

Het ging nl. erg goed verder met dit kind.

Hierna moest er grover geschut in werking worden gebracht door het doen van vermeende zorgmeldingen en het ronselen van deze zeer problematische ouders en kinderen die € 5000.00 in het vooruitzicht gesteld kregen door samen los te gaan op social media.

Zonder de oproep van het Schadefonds juni 2019 om 'n aanvraag te doen voor € 5000.00 was er geen 'heksenjacht' gekomen op social media, waar vervolgens BJZ naar verwijst.

Veel later bleek dat er eind april op hun initiatief, zgn. zorgmeldingen bij Veilig Thuis/Jeugdzorg zijn gedaan en het door VT/Jeugdzorg als 'n zgn. ambtshalve melding werd geregistreerd, zodat wij dit niet konden weten en ons dus niet konden verdedigen. (12)

Binnen 5 dagen moet nl. de beklaagde de kans krijgen weerwoord te geven op de meldingen...

Er werd geen enkel onderzoek gedaan, pas 10 maanden later kregen wij het rapport van Veilig Thuis/BJZ met veel moeite in handen.

De zorgmeldingen werden direct door Veilig Thuis/BJZ als FEITEN gecommuniceerd met de Triage, politie, O.M. en burgemeester.

Op 10 en 17 juli zijn 7 kinderen, plotseling, zonder ooit enig overleg, gesprek, waarheidsvinding/hoor/wederhoor, weggerukt uit hun vertrouwde plek. Het ging goed met ze. 'n Groot trauma voor de kinderen en onszelf.

“Het zou bij ons onveilig zijn en het schortte aan samenwerking“, was alles wat wij ooit rechtstreeks vernamen.

Om te rechtvaardigen dat het laatste meisje G. in september werd weggehaald verwees Jeugdzorg zelfs in de rechtbank, naar de social media.

Weer konden we ons niet verdedigen.

Via 'n journalist hoorde ik in oktober 2020, dat ons contract met Midden Limburg West en Oost is opgezegd en ondanks het feit dat we verschillende keren al om 'n gesprek hebben gevraagd met wethouders en raadsleden en de burgemeester is dit nooit gebeurd.

Geen enkele instantie is ooit bereid geweest om met ons in gesprek te gaan, ondanks de vele verzoeken van onze vrz. van de Raad van Toezicht, dr. Daan W.

De inspectie Jeugdzorg heeft besloten dat we als gezinshuis verder mogen gaan en in hoger beroep van de tuchtrechter SKJ. zijn we van blaam gezuiverd.

Dezelfde 2 ouders, (waarvan bij èèn 8 kinderen uit huis zijn geplaatst tot op heden, beiden met zware persoonlijkheidsproblematiek en criminele achtergrond) , die op verzoek van Jeugdzorg 'n zorgmelding eind april 2020 bij Veilig Thuis al deden, verzochten in 'n audio september 2020 Jeugdzorg zelfs om de biologische kinderen weg te halen. (13)

Toen dit mislukte dankzij onze geweldige advocaten en de integere onderzoeksjournalist Marc van de Sterren (www.dossierjeugdzorg.nl) mislukte, dienden zij op advies van Veilig Thuis/Bureau Jeugdzorg Roermond, 'n klacht in bij de Tuchtrecther SKJ om onze SKJ registratie te ontnemen, zodat we als gezinshuis geroyeerd zouden worden.

De tuchtrecther van de beroepsgroep SKJ registraties heeft ons, ook in hoger beroep vrijgesproken.

Niets hiervan is terug te vinden in de tendentieuze/sensationele journalistiek van de Limburger.

Wij hebben Bureau Jeugdzorg en de gemeente gevraagd om openheid i.v.m.de wet Openbaarheid Bestuur (WOB).

BureauJeugdzorg kon vanwege de privacy gevoeligheid geen inzage geven.

De gemeente gaf na enige tijd 'n bijna zwart gelakt dossier, behalve 'n paar berichten tussen de gemeenteamttenaar G.P. en de regiomanager Roermond J.le S. waaruit bleek dat ze intensief contact hadden.

Mogelijk geeft deze kleine greep uit de ontstaansgeschiedenis van stichting Op Herme en stichting Heykeshoeve wat meer inzicht in de actuele situatie.

Het kamerlid Dhr. Rens R. wilde geen vragen stellen over het fraudegevoelige schadefonds in de 2e Kamer op 20 april, zonder enige motivering. Het schadefonds VWS erkent fraudegevoelig te zijn èn dat wij daardoor nevenschade hebben geleden.

Geen enkele optie tot doorstart van ons gezinshuis , ondanks alle inspanningen van onze vrz. van de Raad van toezicht is uiteindelijk positief verlopen, vanwege de boycot van Bureau Jeugdzorg Roermond.

Hierdoor zijn we, tot ons groot verdriet èn woede, genoodzaakt onze Hoeve te verkopen.

Ons rest helaas nog slechts het aanspannen van procedures tegen de oppermachtige Jeugdzorg Roermond en het schadefonds wegens reputatieschade en schadeloosstelling te eisen. (14)

Dit neemt niet weg dat we als stichting Op Herme met nieuwe moed verder zullen gaan, met onze twee onlosmakelijke doelstellingen, dieren en kinderen opnemen, die 'n fijn en veilig plekje nodig hebben, zij het op 'n andere locatie.

p.s.november 2023:

Vanwege de woningnood is het sinds september 2023 mogelijk om 'n woning te splitsen. Dit geeft ons de mogelijkheid om onze prachtige concertschuur als woning te verkopen/de beide huisjes op het terrein als bron van inkomsten als 'n variant op B&B te exploiteren en hier met al onze dieren te blijven wonen.

Veronika en Rosalinde Jong.

(15)